



2013 -12- 06

REGERINGSKANSLIET

L2013/2988/DL

Landsbygdsdepartementet

Landsbygdsministern

Veterinärer i Sverige
c/o Lars-Håkan Håkansson
Bangårdsgatan 8/129
532 37 ULRICEHAMN

Hej!

Landsbygdsdepartementet har mottagit Ditt brev som har överlämnats från Näringsdepartementet. Arbetsfördelningen inom Regeringskansliet är sådan att det är Landsbygdsdepartementet som ansvarar för de veterinär-organisatoriska frågorna.

I prop. 2008/09:211 "En ny organisation för veterinär service och vid utbrott av smittsamma djursjukdomar" har regeringen i kap 8 redogjort för sin ståndpunkt avseende distriktsveterinärernas verksamhet på hästar och sällskapsdjur. Sammanfattningsvis är regeringens bedömning att en lösning med enbart privatpraktiserande veterinärer inte kan tillgodose de höga ambitionerna som staten har vad gäller smittskydd och djurskydd. För att uppnå en effektivare organisation än i dag bör emellertid privatpraktiserande veterinärer i större utsträckning beredas möjlighet att delta i smittskydds- och jourberedskapen. Det bör även vara möjligt för privatpraktiserande veterinärer att verka i områden där det inte går att bedriva lönsam djurhälsovård och djursjukvård utan statligt stöd. För att åstadkomma denna ökade effektivitet bör privatpraktiserande veterinärer kunna få del av det statliga stöd som distriktsveterinäravdelningen erhåller i dag. Ersättningen bör bestämmas genom offentlig upphandling.

Vad gäller distriktsveterinärernas verksamhet på hästar och sällskapsdjur ska denna kunna bedrivas på en i förväg definierad primärvårdsnivå. En statlig veterinärorganisation kan inte drivas på ett effektivt sätt om den inte får bedriva verksamhet utanför det som ligger i det offentliga åtagandet. Dessutom, om en veterinär enbart bedriver djursjukvård i en jour-situation eller vid utbrott av en smittsam djursjukdom är möjligheten att upprätthålla rätt kompetens näst intill obefintlig. Viktigt att framhålla är att genom att verksamheten som det statliga anslaget ska

gå till ska upphandlas så kan det inte korssubventionera verksamhet som ska bedrivas i konkurrens. Även beräkningsmetoden, som också kommer att tillämpas för att fastställa den statliga ersättningen, säkerställer att korssubventionering inte kan förekomma.

Jordbruksverket har som du skriver, det centrala tillsynsansvaret över veterinär yrkesutövning. Jordbruksverket har vidtagit åtgärder för att separera distriktsveterinärverksamheten från verkets övriga verksamhet. Distriktsveterinärerna är utformad så att den uppfyller de krav som ställs i 1 kap. 3 § andra stycket sekretesslagen (1980:100) för att en enhet ska anses vara en särskild verksamhetsgren som är självständig i förhållande till övriga delar av myndigheten. Det innebär bland annat att Distriktsveterinärerna inte har tillgång till sekretessbelagd information i till exempel djursjukdatasystemet. Avdelningen är vidare ett särskilt resultatområde vilket bland annat innebär att dess kostnader och intäkter redovisas särskilt. En annan division inom Jordbruksverket är beställare av veterinära tjänster och ansvarar därmed för upphandlingen av dessa. Regeringens bedömning är att detta är en organisation som tydliggör ansvarsförhållandena.

Vänliga hälsningar



Eskil Erlandsson